

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΗΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΗΑΝΙΔΑΣ
Ἐγκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ἑκατὸν ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐτησίᾳ δραχμαὶ 100. Ἐξέ-
μνην δραχ. 55. Τρίμηνην δραχ. 30.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ : Αἰγυπτίου γρόσια διατμ. 50,
Αμερικῆς δολάρια 3.— Ἀγγλικῆς καὶ ἑλλην. ἐν γέ-
νει τῶν ἑλλων Κρατῶν σελίνια 10.
Ἐξέμνηται καὶ Τρίμηνη ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1878

ΙΑΡΥΘΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' οἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην Οὐλαίου μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριπίδου ἐπιθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 43ος

Ἀθήναι, 13 Ἰουνίου 1936

Ἔτος 58ον.—Ἀριθ. 28

ΟΙ ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΑΝΤΙΦΕΡ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον —
Ἄλλὰ κι' αὐτὸ κατορθώθηκε με-
τὴ βοήθεια τοῦ ρωμαλοῦ Ναζίμ, ποὺ
τὸν ἄρπαξε ἀπὸ τὴ μέση καὶ τὸν πέ-
ταξε μέσα σὰ σακκί. Ὅσο γιὰ τὰ δρ-
γανα, τὰ φόρτωσαν με μύριες προφυ-
λάξεις, προπάντων τὸ χρονόμετρο,
ποὺ τὸ κρατοῦσε ὁ Ζιλδας μέσα σ'
ἓνα μαντήλι.

Ὁ κυβερνήτης τῆς
πέρμας—ἓνας γέρος Ἀ-
ραβὸς με τραχειὰ μορ-
φή—ἔλυσε τὰ σχοινιά,
ἄνοιξε τὰ πανιά καὶ, κατὰ
τὴν ἐδηγία τοῦ Ζυχέλ
ποὺ τοῦ διαβίβασε ὁ Σε-
λίμ, ἔβαλε πλώρη πρὸς
τὰ βορειοανατολικά.

Βρίσκονταν λοιπὸν στὸ
δρόμο τοῦ νησιοῦ. Μετὰ τὸ
δυτικὸ ἄνεμο ποὺ τοὺς
ἐσπρωχνε, ὕστερ' ἀπὸ
σαραντακοτὴ ὥρες θὰ ἔ-
φθαναν στὴ θέσῃ του.
Ἄλλ' ἂν ὁ ἄνεμος ἦταν
εὐνοϊκός, ὁ οὐρανὸς τοὺς
τὰ χαλοῦσε. Γιατὶ πολ-
λὰ σύννεφα περιπολοῦ-
σαν ἐκεῖ ψηλά, καὶ πῶς
θάπαιρναν τὸ πλάτος καὶ
τὸ μήκος γιὰ νὰ ξέρουν
ποῦ βρίσκονται, ἂν ὁ
ἥλιος θάταν κρυμμένος
τῇ στιγμῇ ποὺ θὰ περ-
νοῦσε ἀπ' τὸ μεσημβρινό.

Γι' αὐτὸ ὁ Ἀντιφέρ,
σουλατοῦροντας νευρικά
στὸ κατάστημά τῆς
«Μπαρμπέρας», κοίταζε
περισσότερο τὸν οὐρανὸ
παρὰ τὴ θάλασσα. Δὲν
ἐγύρευε νὰ ἴδῃ νησάκι
στὸν ὄριζόντα—ἐγύρευε
νὰ ἴδῃ ἥλιο μέσ' ἀπὸ τίς ἀ-

διαπέραστες καταχνιές τῆς ἀνατολῆς
— Ἀλήθεια, ἔκαμε ὁ Ζιλδας καθι-
σμένος κοντὰ στὴν κουπαστὴ ἂν δὲν
φανεῖ ἥλιος, τί γίνεται ;
— Δὲν θὰ μωροῦσε νὰ κάμω τί-
ποτα, ἀποκρίθηκε ὁ Ζυχέλ καθισμέ-
νος κοντὰ του.
— Μὲ τὸ φεγγάρι ἄραγε, μετὰ τὰστρα;

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

Ἡ Μλεμπέκα εἶναι πολὺ σκεπτικὴ

— Γίνεται καὶ μ' αὐτὰ ὑπολογι-
σμός. Ἄλλὰ φεγγάρι ἀπόψε δὲν θὰ
βγῆ, γιατί ἔχουμε «νέα σελήνη». Ὅσο
γιὰ τὰστρα, φοβάμαι πῶς κι' ἡ νύχτα
θὰναι συννεφιασμένη σὰν τὴν ἡμέρα.
Ὁ ἄνεμος δυνάμωνε. Καὶ πρὸς τὴ
δύση σπυρῶνταν δλοένα ἀτμοὶ σὰ
νάβγαϊναν ἀπὸ ἓναν ἀνεξάντλητο κρα-
τήρα. Ὁ Ζιλδας ἐσφριγγε στὰ γόνατά
του τὸ χρονόμετρο ποὺ τοῦ εἶχαν
ἐμπιστευθεῖ, κι' ὁ Ζυχέλ, μετὰ τὸν ἔ-
ξάντα στὸ χέρι, παραδοκοῦσε τὴν εὐ-
καιρία γιὰ νὰ τὸν μετα-
χειρισθῆ, ἐνθ' ἀπὸ τὴν
πλώρη ἀντηχοῦσαν οἱ
φωνές τοῦ Ἀντιφέρ, ποὺ
ἔβριζε καὶ καταριόταν τὸν
ἀκριβοθώρητο αὐτὸν ἡ-
λιο.

Ὅσοσὸ κάπου-κάπου
φαϊνόταν. Μιὰ ἀχτίδα
γλυστραῖσε μιὰ στιγμὴ
ἀπὸ κάποια σχισμάδα τῶν
συννέφων. Ἄλλὰ ἡ σχι-
σμάδα ἐκλείνε γρήγορα
σὰ νὰ τὴν ἔρραβε κει
πάνω καμμιὰ νεράιδα. Ὁ
Ζυχέλ ἔφωνα τὸν ἔξάν-
τα, μετὰ τὴν ἐπίδα πῶς
ἡ ἐμφάνισι θὰ διακοῦ-
σε ὅσο νὰ κάμῃ τὴν πα-
ρατήρησή του, ἀλλὰ κά-
θε φορὰ τὸν κατέβαζε
ἀπρακτος.

Οἱ Ἀραβες δὲν εἶναι
πολὺ ἐξοικειωμένοι μετὰ
ναυτικὰ αὐτὰ ἐργαλεῖα
καὶ δὲν ἤξεραν τί γύρευε
τώρα νὰ κάμῃ μετὰ τὴν
ἐπιμονὴν ὁ νεαρὸς πλοίαρ-
χος. Καταλάβαιναν ὅμως
πῶς οἱ ἐπιβάτες τοὺς ἦ-
ταν πολὺ στενοχωρημέ-
νοι, καὶ προπάντων ὁ
Ἀντιφέρ, ποὺ δὲν ἔπαυε
νὰ σουλατοῦρη βλάστη-
μώντας καὶ βρίζοντας.
Ὅταν τὸν ἐκάλεσαν γιὰ

το πρόγευμα, μόλις έφρχε λίγο φωμί κι' έπειτα χαπλώθηκε στη βάση του καταρτιού και είπε να μη του μιλήση κανένας.

Τάπογεμα καμιά αλλαγή στην ατμοσφαιρική κατάσταση. Τά σύννεφα πάντα πυκνά προς τὸ μέρος που φυσούσε ὁ άνεμος. Η θάλασσα, ἀρκετά ταραγμένη, «κάτι αισθανόταν», όπως λένε οι ναυτικοί, κι' αὐτὸ τὸ «κάτι» δὲν ἦταν παρὰ μιά ἀπὸ τις τρικυμίες ἐκεῖνες που ἀναστατώνουν συχνά τὸν κόλπο τοῦ Ὁμίαν. Γιατί τὰ φοβερά χαμψίνα που ρίχνει ἡ Σαχάρ πάνω στην Αίγυπτο, ἀλλάζουν ἀπότομα δρόμο κι' οι τελευταίες τους πνοές, ἀφού σαρώσουν τὰ ραβδικὰ παράλια, τρικυμίζουν τὸν Ἰνδικὸ ὠκεανό.

Και νά, ἡ τρικυμία ξέσπασε. Η «Μπερμπέρα» ἄρχισε νὰ κουνιέται φοβερά και, μὴ μπορώντας πιά «νά κρατήση πλώρη», δηλαδή νάντισαθη στὰ πελώρια ἐκείνα κύματα, ἀναγκάστηκε νὰ γυρίση πρὸς τὰ βορειοανατολικά. Οι χειρισμοὶ ἔγιναν μὲ ψυχραιμία κι' ἐπιδεξιότητα. Οι ναυτες τῆς πέρμας φαίνονταν συνειθισμένοι νὰ παλέδουν μὲ τὴν τρικυμία σὺν ἀληθινοὶ θαλασσινοί. Ὁ Ζυχέλ τὸ παρατήρησε, όπως θὰ τὸ παρατηροῦσε κι' ὁ Ἀντιφέρ ἂν ἐπρόσεχε. Ἀλλὰ μόνο οι μισοί. Οι ἄλλοι μισοὶ δὲν ἔκαναν τίποτα, παρ' ἀπεναντίας φαίνονταν νὰ ὑποφέρουν ἀπὸ τὰ κουνήματα τῆς πέρμας σὺν ἀνθρώποι που πρώτη τους φορά ταξιδεύουν. Κι' ὁ Ζυχέλ ἄρχισε νὰ υποψιάζεται. . . Μὴν ἦταν ἀστυνομικοί; . . μήπως κι' ὁ ἴδιος ὁ Σελίκ. . . Χμ! δὲν τὴν εἶχε καλά ὁ κληρονόμος τοῦ Καμύλα. . .

Κι' ὁ Σαοὺκ ἦταν καταστενοχωρημένος μὲ τὴν κακοκαιρία. Ἀν ἐξακολουθοῦσε, πῶς θὰ γίνονταν οι ἀναγκαῖες παρατηρήσεις και πῶς θὰ προσδιορίζονταν ἡ θέση τοῦ νησιού; Βρίσκοντας περιττὸ νὰ μὲνη ἀκόμα στὸ κατὰστροφμα, κατέβηκε στὴν καμπίνα, όπου ὁ Μπέν-Ὁμάρ κυλιόταν ἀπὸ τὴ μιά μεριά στὴν ἄλλη, σὲ βαρέλι που τοῦ ἔφυγαν τὰ στηρίγματα.

Ἀρίνοντας τὸν πεισματάρη Ἀντιφέρ χαπλωμένο πάντα στὴ βάση τοῦ καταρτιού και σκεπασμένο μ' ἓνα μουσαμά, ὁ Ζυχέλ κι' ὁ Ζιλδὰς χαπλώθηκαν σὲ βυθ πάγκους στὸ πόστο τῶν ναυτῶν.

— Δὲν πάμε καλά, εἶπε ὁ Ζιλδὰς.
— Ἔτσι λέω κι' ἐγώ, εἶπε ὁ Ζυχέλ.
— Ἄς ἐλπίζουμε πῶς ἀῤριο ὁ καιρὸς θὰ σιάξη. . .
— Ἄς ἐλπίζουμε, κύριε Τρεγκομάλν!

Ὁ νεαρὸς πλοίαρχος περισσότερο ἀνησυχούσε τώρα γιὰ τοὺς ἀνθρώ-

πους που ταξίδευαν μαζί τους χωρίς νὰ ἔχουν καμιά δουλειά στὴν πέρμα. Ὁ ἥλιος πάντα θὰ φαινόταν, τί διάβολο! και τὸ νησάκι, ἂν ὑπῆρχε, θὰ βρισκόταν. Μὰ οι κρεμανταλάδες ἐκείνοι τοῦ Σελίκ τί σκοποὺς εἶχαν. . .

Ἡ νόχτα, πολὺ σκοτεινὴ, ἔκαμε τὴν πέρμα νὰ διατρέξη πολὺ σοβαροὺς κινδύνους. Τὸ ἐλαφρὸ σκάφος μποροῦσε βέβαια νάνεδαῖνη και νὰ κατεβῆ μὲ τὸ κύμα, χωρίς νὰ γκρεμίζεται στὰ χάσματα· μὰ οι ριπές τοῦ ἀνέμου ἦταν τόσο βίαιες, ὥστε δέκα φορές πῆγε νὰ βουλιάξη. Εὐτυχῶς ὁ γέρο-καπετάνιος ἦταν πολὺ ἀξιος, κι' ἔπειτα, μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ἔπιασε βροχὴ δυνατὴ και λιγότεψε ἡ μανία τοῦ ἀνέμου.

Τὸ πρωτὸ, ἡ κακοκαιρία ἔπασε κάπως, ὁ οὐρανὸς ὅμως ἦταν πάλι σκεπασμένος ἀπὸ πυκνοὺς ἀτμούς. Τῆ δυνατὴ μπόρα τῆς νόχτας εἶχε διαδεχθῆ ἡ φιλή ἐκεῖνη, βροχὴ ἀπὸ τὰ χαμηλά σύννεφα που δὲν προφταίνει νὰ σχηματίση μεγάλες σταγόνες και πέφτει σὰ νερὸ ἀπὸ φεκαστήρα.

Ὅταν ὁ Ζυχέλ ἀνέβηκε στὸ κατὰστροφμα, δὲν μπόρεσε νὰ συγκρατήση ἓνα κίνημα δυσφορίας. Μὲ τέτοιον οὐρανὸ, θὰ τοῦ ἦταν ἀδύνατο πάλι νὰ πάρη τὸ «στίγμα» του. Ποὺ βρισκόταν ἀραγε ἡ πέρμα μὲ τις λοξοδρομίες που εἶχε ἀναγκασθῆ νὰ κάμη τὴ νόχτα; Μ' ἄλη τὴν πειρα που εἶχε, ὁ καπετάνιος δὲν ἤξερε νὰ πῆ. Καμιά στεριά δὲν φαίνονταν πουθενά. Μήπως εἶχαν περάσει τὴ θέση τοῦ νησιού; Καθόλου ἀπίθανο ὁ ἀνεμος νὰ εἶχε σπρώξῃ τὴ «Μπερμπέρα» πρὸς τὰνατολικά πολὺ περισσότερο ἀπ' ὅσο χρειαζόταν. Ἀλλὰ πῶς θὰ τὸ μάθαιναν.

Ἀμίλητος πάλι ὁ καπετάν-Ἀντιφέρ. Εἶχε σηκωθεί ἀπὸ τὸ κατάρτι και, στηριγμένος στὴν κουπαστῆ, ἐπισκοποῦσε τὸν ὄριζοντα. Ἀέξη δὲν ἔλεγε, στὸν Ζυχέλ που στεκόταν κοντά του. Σὲ λίγο ὅμως ἐπλησίασε τὸ νεαρὸ πλοίαρχο ὁ Σελίκ, κι' αὐτὸς εἶχε νὰ τοῦ πῆ πολλά. . .

— Καὶ σήμερα, φαίνεται, θάχουμε ἀσχημὴ ἡμέρα, ἄρχισε ὁ διερμηγέας.

— Πολὺ ἀσχημὴ! εἶπε ὁ Ζυχέλ.

— Δὲν θὰ μπορέσετε πάλι νὰ μεταχειρισθῆτε τὰ ὄργανά σας γιὰ νὰ παρατηρήσετε τὸν ἥλιο;

— Φοβάμαι πολὺ.

— Τί θὰ κάμετε τότε;

— Θὰ περιμένω.

— Σὰς θυμίζω πῶς ἡ πέρμα δὲν ἔχει τροφίμα παρὰ γιὰ τρεῖς ἡμέρες και, ἂν ἡ κακοκαιρία ἐξακολουθήση, θάναγκασθῆ νὰ γυρίση στὸ Σοχάρ.

— Θάναγκασθῆ βέβαια.

— Κι' ἂν γίνῃ αὐτὸ, θὰ ἔγκατα-

λείψετε τὸ σχέδιό σας και δὲν θὰ ἐξερευνησετε τὸν κόλπο;

— Ἴσως. . . ἢ μπορεὶ νὰναβάλω τὴν ἐξερεύνηση γι' ἄλλη ἐποχὴ, πὸ κατάλληλη.

— Καὶ θὰ μείνετε στὸ Σοχάρ;

— Στὸ Σοχάρ, στὴ Μασκάτη, ἀδιάφορο.

Ἔτσι ἐπιφυλακτικὰ ἀπαντοῦσε ὁ Ζυχέλ στὶς ἐρωτήσεις τοῦ ἀστυνομικοῦ, που δὲν μπόρεσε νὰ βγάλῃ τίποτα. . .

Και τὸ πρωτὸ πέρασε χωρίς οὔτε μιά ἀκτίνα τοῦ ἥλιου νὰ τρυπήση τὸν πυκνὸ πέπλο τῶν ἀτμῶν Τάπογεμα τὰ ἴδια. Κι' οὔτε ὁ καπετάνιος οὔτε κανένας ἄλλος δὲν ἤξερε νὰ πῆ μὲ κάποια βεβαιότητα που βρισκόταν ἡ «Μπερμπέρα». Ἀν ὡς ἀῤριο δὲν καλύτερευε ὁ καιρὸς, ἡ πέρμα θὰ γύριζε τὴν πλώρη πρὸς τὴ δύση γιὰ νὰ φτάση σὲ στεριά. Μὰ που θὰ τὴν ἔβρισκε; κατὰ τὸ Σοχάρ, κατὰ τὴ Μασκάτη; ἢ βορειότερα, κατὰ τὴν εἰσοδο τοῦ πορθμοῦ τοῦ Ὁρμούζ, ἢ νοτιότερα, κατὰ τὸ Ράξ-ἔλ Χάδ;

Ὁ Σελίκ θεώρησε χρέος του νὰ πληροφρήση τὸν Ζυχέλ γιὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ καπετάνιου.

— Ἄς κάμη ἔπος θέλει, ἀποκρίθηκε ἀπλά ὁ Ζυχέλ.

Καμιά σπουδαία ἀλλαγὴ ὡς τὸ βράδυ. Ὁ ἥλιος ἔδωσε ἀθέκτος πίσω ἀπ' τοὺς ἀτμούς τῆς δύσης. Ἡ βροχὴ εἶχε γίνῃ ψιχάλα. Κι' ὁ ἀνεμος εἶχε πέσει τόσο, ὥστε μόνο κατὰ διαλείμματα γινόταν αἰσθητός. Ὁ Ζιλδὰς, βρέχοντας τὸ χέρι του στὸ νερὸ κι' ὑψώνοντας τὸ στὸν ἀέρα, βεβαίωνε πῶς αἰσθανόταν μιά ἐλαφρότατη ἀδρα ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἀνατολῆς.

(Ἀκολουθεῖ) ΓΡ. ΣΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΚΥΛΟ - ΓΑΤΟ - ΠΟΝΤΙΚΟΜΑΧΙΑ

Κόκκινη κλωστή βαμμένη, Στὴν ἀνέμη τυλιγμένη, Δὸς τῆς κλωτσο νὰ γυρίση Πασαμύθι ν' ἀρχινήση.

Ἦταν κάποτε μπλεγμένα Εἰς τὰ χρόνια τὰ παλιά, Σὲ μιά δίκη μεσοδεμένα, Ὅλα ὡς πέρα τὰ σκυλιά.

Καὶ φαίνεται σκαρῶσαν, Μὰ δὲν ἔβρω, ἀγαπητοί, Ἴσως κάποιους διαγνώσαν, Ἴσως κλέψαν κατιτί.

(Γιατί φαίνεται και τότες Σκάρωναν ζημιές πολλές, Κυνηγούσανε τις κότες, Κι' ἔκαναν βρομοδουλιές).

Κι' εἶτσι οι σκύλοι ἐκινδυνεύαν Μήπως καταδικαστοῦν Κι' ἓνα τρόπο βλοὶ γυρεῦαν Γιὰ νὰ μὴ φολακιστοῦν.

ΟΙ ΚΟΥΚΛΕΣ ΤΗΣ ΜΙΡΑΝΤΑΣ

(ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ)

IB'. — Στὸ Νοσοκομεῖο

— Ναι! φώναξε ὁ Κουίν-Κουίν, παίξαμε πόλεμο, ἀλήθεια. Κι' ὑπάρχουν ἓνα σαροὺ πληγωμέσοι.
— Ἀηστὲς ἢ στρατιῶτες; ρώτησα ἐγώ.
— Ἄ, μόνο στρατιῶτες! Τοὺς ληστὲς τοὺς σκοτώσαμε ὅλους.
— Ὁραῖο! Καὶ τώρα ποῖος θὰ γίνῃ γιατρός;
— Ἐγὼ θὰ εἶμαι νοσοκόμα! εἶπε ἡ Γαλαζούλα.
— Κι' ἐγὼ! κι' ἐγὼ, φώναξαν ἡ Ροζίνα κι' ἡ Ραχίλ.
— Κι' ἐγὼ θὰ εἶμαι ὁ γιατρός, εἶπε ὁ Κουίν-Κουίν.
— Ὅχι ἐγὼ! φώναξε ὁ Γουλιέλμος.
— Καθῆστε στὴν ἡσυχία σας! εἶπε ἡ Ἀρκουδίτσα. Κι' ἐγὼ ἔχω δῖπλωμα κι' ἄς εἶμαι γυναίκα. Θὰ γίνω ὁ γιατρός!
— Ὁ στρατιωτικὸς γιατρός πρέπει νὰ εἶναι ἀντρας! τῆς ἀποκρίθηκε ὁ Γουλιέλμος.

— Νὰ μὰς σώσετε κοιτάχτε Ποῦστε ζωντανὰ καλά Κι' ἂν καλά μὰς τὰ φυλάχτε, Ψάφια θάχτετε πολλά! »
Ψάφια οι γάτες σὺν ἀκούσαν, Νιάσ! φωνάζουν στὴ γραμμὴ, Καὶ τὰ νιὰ ἀπὸ ἐδηλοῦσαν Πῶς εἰν' ὁμόφωνες πολὺ.
Τὰ χαρτιά γιὰ νὰσφαλίσουν Βάζουν σὲ μεριά κρυφὴ Κι' κεί λένε νὰ τὰφήσουν Νᾶν' ἀσφαλισμένα ἔκει.
Ἄλλὰ τότε, νά, ἐσυμβῆκαν Κάποια πράγματα φοικτά! Καὶ ποντικοὶ ἐμπήκαν Καὶ τὰ φάγαν τὰ χαρτιά.
Και οι σκύλοι; ἐδικαστήσαν Ὅι κακόμοιροι πολὺ Κι' ἀπὸ τότες ὀρκιστήσαν Ὅλοι τους, κάθε σκυλί.
Σὺν θὰ βλέπη μπρὸς του γάτες, Πάντα νὰ τις κυνηγᾶ Κι' εἶτσι τὰ σκυλιά μὲ δαῦτες Ἔχουν πάντοτε κανγᾶ.
Ἄρ' κι' οι γάτες; Ἄ, κι' ἐκεῖνες Μιὰν' ἐμδίκηση ζητοῦν Κι' εἶτσι πάντα κι' οι ψιψίνες Τὰ ποντικὰ κυνηγοῦν.
Πασαμύθι μύθαρος Κι' ἡ κοιλιά μας πείθαρος Σωθήκανε τὰ ψέμματα, Ἄς ποῦμε και ἀλήθεια Στὸν ποντικὸ φορετώσανε Πενήντα κολοκῦθια Κι' ἀπάν' στὸ πανωσάμαρο. Πέντε κιλὰ ρεβύθια.
ΧΑΡΙΜΑΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΝΟΣ

κλείσε σ' ένα βαρελάρι που το έμπι...

Εύτυχως ο Κολόμβος νίκησε την...

Νά ήταν άραγε η ίδια η έκθεση...

Ο ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

ΤΑ ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ

— Συνέχεια από το προηγούμενο —
Το πρώτο αυτό έμοιαζε πολύ με γριά...

τά άναψε από χωρίς ή μάνα του. Ο...

Τά βουητό της θάλασσας, υπόκωφο...

— Ανάμεσα στο βουητό αυτό που...

— Μητέρα, τί είναι αυτό που κά...

— Είπ' ο Καλαφάτης, παιδί μου...

— Και τί πράμα είναι ο Καλαφά...

— Η Μαχώ χαμοουρήθηκε, έκλεισε...

— Πές μου, μητέρα, τί είναι ο...

Καλαφάτης; Ξαναείπε ο Φάλλκος...

— Ο Καλαφάτης, είπε με κόπο ή...

— Η Μαχώ δεν είχε καταλάβει ότι...

— Περαιτός άφου του είπε «Καιμή...

— Ήταν κώλας μεσάνυχτα και τό...

Τή στιγμή εκείνη ο Φάλλκος άκου...

— Ο Φάλλκος θυμήθηκε τις ιστορίες...

— Τότε, μ' έλο που ή μανουό του...

— Μητέρα, είπε κατατρομαγμένος...

— Η μητέρα του δεν του αποκρίθη...

— Πές μου, μητέρα, ρώτησε ξανά...

— Ενωθε μεγαλύτερη ανάγκη συντρο...

— Η Μαχώ ζήτησε κι' άνασχηώ...

— Τί έχεις, παιδί μου, και δεν...

— Όχι, όχι, είπε ο Φάλλκος...

— Που τόν άκουσε;

— Στο καλόβι της; Κοκκινίττας θά...

— Ακούς εκεί; Μακάρι.

— Κιλά, Φιλιάκι μου, Κοιμή...

(Τό τέλος στο δοχόμενο)

ΕΙΣΑΣΤΕ ΜΗΠΟΣ ΛΑΙΜΑΡΓΟΙ!

Γιατί ή αδελφή μου ή Κική δυ...

Τά μαλλώματα και οι τιμωρίες φυ...

— Αφου την πήρα λοιπόν κατά μέ...

— Τό ξέρεis, Κική, της λέω, πως...

— Η Κική έσκυβε τό κεφάλι της...

— Άκουσε τώρα τί έπαθε κι' ένας...

— Και θάγινε ζαχαροπλάστηs, μ'...

— Σιωπή, αθάθεσάτη! Λοιπόν ο...

— Εμήπως κατά τύχη φάγατε τό...

θέλησα να σας εκδικηθώ, λέγοντάς...

— Η Κική όμως, που δεν είναι μό...

— Ωραία είναι αυτά που λές, Α...

— Λοιπόν αδελφούλα μου, μ' αυτά...

Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ραση θά είναι το δικτασέλιδο των θερμών
 ήνων, όπως οξεί γραφώ παραπάνω. Ω,
 ξέρω καλά τις φυσικές ομορφιές του τό-
 που σας, και το πατήρι του, και το πολυ-
 τραγούδιαίμο του γερφύρι.

Αδελφον, μία πού άργησα να σοδ άπαν-
 τήσω και την έστειλας πριν ιδής την ά-
 πάντησή μου, την συμπερίλαβα στον τρέ-
 χοντα Διαγωνισμό και για το νέο στέλνεις
 άλλη. Φίλημό μου την αδελφούλα σου και
 πέε της πώς δεν μπορώ να δημοσιεύσω την
 έκθεσή της γιατί δεν έχει ψευδώνυμο, και
 μόνο οι ψευδωνυμοδοχοί έχουν δικαίωμα να
 δημοσιεύουν στη Σαλίθα—δταν, έννοείται,
 στέλνουν κάτι καλό. Έβασα τίς κάρτες
 στον κ. Π. και στον κ. Ε. που σ' εύχαρι-
 στούν πολύ.

Έγιναν οι άρχαιροειές της «Ένώσεως
 Δημοσιογράφων, Ίδιοκτητών και Διευθυ-
 των περιοδικών της Ελλάδος», στην όποιαν
 άνήκα κι' έγώ, κι' έξελέγησαν: Πρόεδρος
 ο κ. Π. Βασιμποπιώτης, Αντιπρόεδροι
 οι κ. κ. Κ. Σκευδέρης και Στ. Ευταξίας,
 Γεν. Γραμματέας ο κ. Σαυρ. Παπανικο-
 λάου, Ταμίας ο κ. Ν. Γιαννακούλιας και
 Σύμβουλοι ή Άντις Εύγενια Ζωγράφου και
 ο κ. Ν. Γρηγορόπουλος, Μέλη δε του Πε-
 θαρητικού Συμβουλίου οι κ. κ. Μιχ. Γαλα-
 νός, Ν. Παπαδόπουλος, Άγ. Σγουρίτσας,
 Στυλ. Μαιουρομάτης και Άντ. Καραγιάννης.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: Σεβάζ Θαλασ-
 σινός, ά. (ΠΗ). Γιώδς του Ίσκιου, ά.
 (Ο+Ο=Ο). Ζουλείκα κ. (ΜΜ). Γλυκό
 Χαμόγελο, κ. (ΑΠ). Ντουτσ, ά. (...)

Η Διάπλασις άσπάζεται τους φίλους
 της: **Βανδαν** (έχει καλώς) **Άρβήν** (έλα-
 θα το κομμάτι σου που θά το διαβάσω με
 τη σειρά του) και το γραμματάκι που μ'
 εύχαρίστησε πολύ. Έίδα και τί φρούτα πέρα-
 σες αυτό τον καιρό, αλλά... μιλιά, για
 το φόβο των λαγωνικών οι περισσότεροι
 άπ' αυτούς τους διαγωνισμούς που προτι-
 μάς, θά γίνουν) **Εύθυμον Σημαιοφόρον**
 (για το διήγημά σου θά σοδ πώ' οι λύσεις
 όμως δεν στέλνονται: έτσι διάβασε την
 προκήρυξη του 279ου Διαγωνισμού στο
 προηγούμενο, να ιδής τους θρους) **Πλω-
 τάχην** (έχει καλώς) θά είδες την έγκρι-
 ση) **Μόγλην** (έστειλα θά είδες την έγκρι-
 μα άφού τελειώσουν οι εξετάσεις) **Α-
 σπερον Κόρακεν** (έστειλα θ τετραδία θά
 διαβάσω το ποίημά με τη σειρά του και
 θά σοδ πώ.) **Νεϊλλον** (τά πολιτικά κάμμα-
 τά, ιδεολογικώς, είναι τόσο πολλά και
 διάφορα, ώςτι θά χρειαζόταν δλάνερή
 στήλη για να σοδ τάριθίσω γενικά πρέ-
 πει να ξέρης ότι «δεσίοι» είναι οι κυβερ-
 νητικοί, «άριστορες» οι αντιπολιτευόμενοι
 «άριστορες» όμως, είδικότερα, λέγονται
 κι' οι αντίπατοι των «αυτηγητικών», οι
 σοσιαλιστάι, οι κομμουνιστάι κτλ.) **Όλ-
 γαν Ι. Καθόν** (έλαθα, εύχαριστώ) **Σήμα**
Έστειλα) **Υδραίοπουλο** (περασιατικά και
 καλή επίτυχία) **Έστειλα**) **Μαρίαν Παρ.**
Δάμνη (έλαθα, έστειλα απόδειξη, εύχα-
 ριστώ) **Μικρόν Σπουδαστήν** (τόρα θέρ-
 χίζαν οι δδηγίες του Άνανια για σύνθεση
 και λύση Άσκήσεων) αλλά τα δικτασέλιδα
 φυλλάδια που θάκοινοθήσαν δεν θάφινουν
 άριστό χώρο κι' οι δδηγίες θάναβληθούν
 για το Σεπτέμβρη. Έχω κι' έν' άλλο σου
 γράμμα για να σοδ άπαντήσω στο έρχό-
 μενο) **Γεράσιον Διακρούσην** (περιμέ-
 τω θ' Οδηγός είναι θ Ίσιος) **Άνδρειο-
 τάκι, Ντένεκτιβ-Φάντασμα**, κτλ. κτλ.
Είς όσας επιστολάς έλαδα μετά την 31
Μαίον, θάπαντήσω στο άρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΔΣΚΗΣΕΙΣ
 ΣΥΝΕΧΕΙΑ του 279ου Διαγωνισμού Άόσεων.
 Αί λύσεις του φυλλάδιου τούτου δεκται μέχρι της
 13 Αύγουστου.

324. Αεζιγριφος
 Άρχαιος θεός, θ διάβολος
 Κι' ένυ λουλουδι ένώθησαν,
 Κι' έγκμαν τέσιοιο θόρουθ.
 Που όλοι άναστατώθησαν.
 Σελήνωτικος Όρβων

325. Στοιχειόγριφος
 Έρπετο σιχαμερό,
 Όχι όμως τρομερό
 Κι' έν του κόφικς το... ξερό,
 Άεράκι δροσερό.

326. Άναγραμματισμός
 Δέν τους θέλει τους Έβραίους
 Συντροφιά στην Παλαιστίνη
 Και τους διώχνει, και τους σφάζει...

Μ' άναποδογυρίσε τον,
 Και νησι θά ιδής να γίνη
 Που θ' κόσμος το δοξάζει.
 Ντίνας, Ωάμης

327. Γωνία
 + * * * * * = Κριτής Έβρ. ισχυρός
 * + * * * * = Νήσος του Αίγ. ισρά
 ** + * * * * = Ποταμός τ. Άφρικής
 * * * * * = Συναίσθημα καλόν
 * * * * * = Άγριον ζώον
 * + * * * * = Τραγική ήρωίς
 + * * * * * = Υιός του Σολομώντος
 Οι σταυροί καθέτης μέγας δραματι-
 κός ποιητής των νεωτέρων χρόνων.
 Κίτρινη Άράχνη

328. Κρυπτογραφικόν
 12345647414849 = Άρχ. Βασιλεύς
 235748 = Άρχ. πόλις
 345728 = Θεός
 4592148 = Άπειρον
 57141 = Φυκτόν εδωδίκιον
 694148 = Φεύγει άναπιστρέφει
 7958 = Άένδρον
 845721 = Χώρα της Άφρικής
 9472148 = Ποταμός τ. Ευρώπης
 Αδυσστασίας Δειλινέ

**329. Πτερωτόν Γράμμα μετ' Α-
 κροατικίδος.**
 Αί κάτωθι ζητούμενα λέξεις έχουν
 άπό έν γράμμα κοινόν—το πτερωτόν—
 το όποιον άπαντά πρώτον εις την πρώ-
 την, δεύτερον εις την δεύτεραν και
 ούτω καθέξής. Τα δε άρχικά των λέ-
 ξεων άποτειλούν θανά:

1. Ιστορική νήσος της Ευρώπης 2.
 Νήσος του Ίονίου 3. Όροσειρά της
 Ευρώπης 4. Επίσημον οματικόν έν-
 θυμα 5. Πάς ήρώς μετέχων και θεού.
 Άγνούλα

330. Φωνηεντόλιπον
 κλλ - πνι - κ - στ - χο - κρ - δκ - κ - κρη
 Ξανθομαλλούσα

331. Γρίφος
 τ τ τ
 Ο τ τ τ τ τ ρους γον Ν Κ
 τ τ τ τ τ με
 τ τ τ
 Άδωά Υπαρξίς

ΑΥΣΕΙΣ
 των Πνευμ. Άσκήσεων του φύλλ. 13
 142. Ωλονός (Ιον, ός).—143. Νήσος-
 νόσος.—144. Η πάχη, το παχνί.—145.
 ΡΙΝΟΚΕΡΩΣ (Έκόνιον, Νέρον, όρ-
 νου, Κρόνος, Έρεσός, Όρος, Σιρό-
 κος).—146-150. Διά του Ρ: κάπρος, ρή-
 ξις, Καρία, άριστός, έρνος.—151. Υ-
 πάκουσε τούς άνωτέρους.—152. Ό Διο-
 μήθης διεκρίθη έν Τροία (ο, δύο, μι
 δός, δ' ε, κριθή, έν, τρία).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Α5'—426]
Ξανθό Άγγελούδι, θ αδελφός μου
 πολύ... ζωήρός! σοδ φάνηκς. Έ'
 Άνδρειοτάκι

[Α5'—426]
Κατάσκοπε 38, πάρε τώρα κι' από
 'μάς μία συμβουλή: Μην έμπιστεύσαι
 το ψευδώνυμόν σου σε φίλους που σε άπο-
 καλύπτουν κλείνοντας το μάτι. Κατάσκο-
 πος 38 = Ακριπίτης.

Κιονισμένο Δευδάκι
Νεώνς του Ίονίου

[Α5'—427]
Πρωτοπαίνοντας στην κίνηση χαϊρατό
 όλους ες. **Σεβάζ Θαλασσινός**

[Α5'—428]
Λεπτή Καρδούλα, γελείσαι. Ό Ντέ-
 τεκτιβ Χ δεν είναι φοιτητής, αλλά
 μαθητής γυμνασίου. **Γιδός του Ίσκιου**

[Α5'—429]
Θη Ύδραίοπουλα, σε γέλασαν, ή
 αδελφή μου δεν είναι Άρακαίης Νο 12.
 Τετραδίακα θά λάβης μετά τους διαγωνι-
 σμούς. **Υδραίοπουλο**

[Α5'—430]
Μάθε, **Εύχάριστε Τύρανε,** ότι δεν
 έχω ανάγκη από διαφήμιση...
 Φαντάσθηκα ότι θά έλεγες ένα ψευδώνυμο
 και τίποτα περισσότερο. Άδιαφορώ για τις
 κρισεις των έώνων... Μικρή ; ; ; ; Τι
 μάς λές, καλέ ; ; ; ; Γιατί δε σε πληρα-
 φόρησε θ κάποιος ; ; ; ; Η μήπως δεν
 ήξερε κι' αυτός ! ! ! ! !

ΑΕΠΗΤΗ ΚΑΡΔΟΥΛΑ
 [Α5'—431]

Γελαστό Ύπολοχαγέ, άριστά μάς ζά-
 λισες με τίς Άγγελίς. Σε άποκαλύ-
 πτω: Γελαστός Ύπολοχαγός=Χάκας.
Βασιλείας Βουλγαροκτόνος

[Α5'—432]
Αλληλογραφθ με θλας ους. Ίσιος με
 Ά Γελαστό Ύπολοχαγέ. Γραφάτε: Έθνο-
 τράπεζα, Άρτα, διά: **Ξεντεμένη**

[Α5'—433]

Διαπλασόπουλα, άνταλλάσσω Μ. Μυστι-
 κά, γραμματόσημα και αλληλογραφθ
 με όλον τον διαπλασόκοσμο. Ίδιος περι-
 μένου από τά Κρητικέπουλα ες. Πράφατε:
Μαρίαν Παντερμαράκι, εις Νεάπολην Κρη-
 τής, διά: **Ντουτσ**

[Α5'—434]

Σόλλογς «θλητικών Ντέτεκτιβς» το πα-
 ρακάνιατε. Έυδικόμμαι για την άπο-
 κάλυψη μερικόν φίλων μου: Ξανθή Κρητι-
 κοπούλα (πρόεδρος)=Άγνη Ενώκη, Νεο-
 φερμένη (διοργάνος)=Διαμαντούλη. Στο έ-
 πόμενο συνέχεται. **Ντουτσ**

[Α5'—435]

Διαβολάκι=Ντάλια=Πομπαντούρ=Τζι-
 σκα=Σαρματζέλ... Πλωτάρχης=
 Όγκος Άκατέργαστος = Νερατζούλα
 Φουντωτή!!! Τα θρώονμα έλαχονται. Εδ-
 θυμος Σημαιοφόρος=Πανοπούλου.

ΑΕΛΛΑΡ

[Α5'—436]
Ασπρη Μάσκα, ή Άκακία, δεν είναι
 τό Μικρό Άμμαλο (διαπλ. Βέβαια)
 ούτε λέγεται... Σαράτση (διαπλ. Βεβαί-
 οτατα). Εξς χρειαζονται κουρνιακίνα.
ΤΡΕΛΛΟΠΑΡΕΑ

[Α5'—387]

Αποκαλόφεις: Ζακωνθινούλα=Κορια-
 τοπούλου, Γιουβήνι=Γεωργιοπούλου,
 Κυριαρχος του Σήμπαντος=Πολυχρονό-
 πουλος, Δροσούλα=Άγγελίδη, Αστόχα-
 σιη=Καθούρα, Τζιτζιφιόγκα=Παναδάτου,
 Ντάλια=Βόργη. **ΤΡΕΛΛΟΠΑΡΕΑ**